

Nr. 179 din 19 octombrie 2016

**Propunerea APADOR-CH pentru completarea proiectului de
ordonanță de urgență privind înființarea, organizarea și funcționarea
Unității de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne**

Potrivit reglementărilor actuale, măsurile de culegere de informații/supraveghere a persoanei care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, printre care se numără și dreptul la viață privată, nu pot fi dispuse de către procuror, ci numai de către judecător, care este magistrat independent.

În acest sens, Codul de procedură penală intrat în vigoare în anul 2014 prevede expres că măsurile de supraveghere a persoanei nu pot fi efectuate decât după autorizarea lor de către judecător. Astfel de măsuri de supraveghere pot consta, potrivit art. 138 din Codul de procedură penală, în: interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță; accesul la un sistem informatic; supravegherea video, audio sau prin fotografiere a persoanei (inclusiv supravegherea ambientală); localizarea sau urmărirea persoanei prin mijloace tehnice (GPS etc.)

Reglementarea modernă, din actualul Cod de procedură penală, intră însă în contradicție cu o reglementare din secolul trecut (anul 1991), care permite "*organelor cu atribuții în domeniul securității naționale*" să desfășoare măsuri de supraveghere a persoanei fără autorizația judecătorului, ci doar cu încuviințarea procurorului. Este vorba despre Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, lege veche de 25 de ani și care nu a cunoscut modificări de substanță în această perioadă.

APADOR-CH consideră că este necesar ca drepturile fundamentale ale persoanei, inclusiv dreptul la viață privată prevăzut în art. 8 din CEDO, trebuie să beneficieze de garanții egale în situația unor încălcări similare. Cu alte cuvinte este necesar ca garanțiile prevăzute în Codul de procedură penală privind acțiunile de supraveghere a persoanei să fie recunoscute prin lege și în cazul aceleiași supravegheri a persoanei care este efectuată tot de către agenți ai statului, dar specializați în domeniul securității naționale.

APADOR-CH subliniază că viața privată a persoanei este lezată în egală măsură prin tehnicile de supraveghere, indiferent dacă aceste tehnici sunt folosite de agenți ai statului din cauzele penale sau de agenți ai statului din cauzele de securitate națională. La vătămări egale ca natură, intensitate și gravitate, este nevoie de garanții egale.

Pentru aceste motive, APADOR-CH solicită ca la art. 13 din proiect să se introducă un nou alineat, (3), cu următorul conținut:

“Activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, prevăzute în alineatele (1) și (2), pot fi desfășurate numai după autorizarea lor de către judecător, în condițiile și cu procedura prevăzute în art. 140-145 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.”

Potrivit art. 12 al. 3 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională, asociația vă solicită comunicarea modului de soluționare a prezentei solicitări de completare a proiectului de act normativ, precum și motivarea soluției adoptată de dv. cu privire la această solicitare.

Vă mulțumim,

Director executiv,
Maria Nicoleta Andreescu

